

נראה דברים מפחידים

חלק א' – ירושלים, מוצש"ק פרשת וישב, אור לכ"ב כסלו תשע"ח

כן, כן, אני מאמינה שהשבוע יהיה שמח כביכול, זאת אומרת לא שיהיה שמח, יהיו הרבה מצבים קשים ומפחידים. ויהיה איום גדול על כל העולם. אמנם עדיין יש טיפשים שלא רוצים להאמין, אבל אוי לטיפשים. אני רוצה להגיד לכם שהקב"ה הולך להרוס כמעט את כל העולם, והוא ישאיר רק את אלה שמאמינים בו. וכל השקרנים, וכל העקומים, וכל אלה שנלחמים נגדו – יעלמו. אבל זה לא דבר חדש, אנחנו יודעים את זה מהנבואות וכו', אז זה לא צריך להיות הפתעה גדולה. מה הפתעה הגדולה באמת? שזה כבר עכשיו הולך להיות. זה כבר התחיל, ויהיה מדהים ומפחיד.

עם ישראל מלא גוים וערב-רב וכל מיני ... שלא שייכים אלינו. כל אלה, אפילו אם יש להם זקנים ארוכים ופאות ארוכות ושמים תפילין כל יום וכו' – לא יעזור, הוא יחשוף אותם וימחק אותם. והיהודים האמיתיים, בבקשה, בבקשה, תחזרו בעצמכם לקב"ה, גם החרדים וגם החילונים – לחזור לקב"ה. כי אם לא – ה', הקב"ה יכריח אתכם בצורה קשה ביותר, עד שתבינו מה האמת, עד שתקבלו את האמת. אין כ"כ הרבה מה להגיד, חוץ מזה שעוד מעט נראה מלחמה גדולה מאד מאד.

ש. איפה תתחיל המלחמה, בארץ או בעולם?

ת. כמה שאני יודעת זה יתחיל גם פה, וגם בקוריאה, פחות ויותר באותו הזמן.

ש. האם אז תפסיק כבר הרדיפה בענין הגיוס?

ת. גיוס – ישכחו לגמרי מהגיוס, אבל אנחנו נצטרך להוכיח את עצמנו.

ש. ומה יהיה עם אלה שבבית-סוהר בגלל הגיוס?

ת. לא לדאוג, ה' לא ישאיר את האנשים האמיתיים שלו בבית-סוהר, זה לא מלחמת-עולם שניה שהצדיקים הלכו, שלא נדע, עם הרשעים. זאת אומרת שהם גם כן מתו, כי ה' שלח גם את הרשעים וגם את הצדיקים למוות. אבל עכשיו – זה לא יהיה ככה, רק הרשעים ילכו, וה' יבנה את העולם החדש על הצדיקים.

ש. מתי יתחילו הרבה נשים בבת אחת להוריד פיאות?

ת. ברגע שתהיה מלחמה – הכל ישתנה, והיהודים האמיתיים יבינו שהם לא בסדר, לא רק הפיאות, אלא כל חוסר-הצניעות.

אני מרגישה שממש עד סוף חנוכה אנחנו נראה דברים מאד מפחידים, דברים שלא יכולנו לחלום עליהם שכך יהיה. אני יודעת שייעלמו ערים שלימות, אני יודעת שהפחד יהיה עצום. אני יודעת שהעולם לא יראה כמו פעם, ואני יודעת שהפחד יהיה עצום. אני גם יודעת שהמקום הכי בטוח – זה ירושלים, ואין ספק בזה, מכל העולם – ירושלים תהיה עיר הפליטים. וזה יהיה מאד קשה, קשה מאד. אבל בסוף כשמשיח יתגלה ברור – אז הדברים ישתנו. אבל מה אני אגיד לכם – לא פשוט, מפחיד.

כדאי שבכל אופן יהיה קצת מים, קצת אוכל בבית, שיהיה על מה לבנות את הנס. זה לא נחשב פחות ביטחון בה'. אפילו אלה שיצאו ממצרים לקחו איתם מה לאפות וזה נשאר ארבעים יום. זה הכל שאנחנו צריכים קצת, שיהיה לנו, שלא נתחיל בלי כלום, ועל זה כל הנס יהיה בנוי. לא לפחד, לא לפחד, אבל זה יִהְיֶה מפחיד, אי אפשר להגיד שלא, אבל מי שעם ה' – ישמח מאד, כי העולם הזה שהוא כ"כ מלא רשעות לא יכול להמשיך עוד דקה, כי אם כן – אני לא יודעת ח"ו מה ישאר, זה חייב להיגמר, וה' יוציא את כל היהלומים מתוך כל הזבל, ואיתנו, היהלומים, הוא יבנה את העולם החדש, עולם הרבה יותר גבוה מהעולם הזה שאנחנו עוברים ממנו.

אז אנחנו צריכים להתכונן ליום הגדול והנורא. ונשמח, נשמח אפילו אם נצטרך לסבול, נשמח עם זה, כי סוף-סוף יהיה סוף לשקר ולרשעות, ולכל העקומים שהולכים נגד הטבע ונגד הקב"ה.

ש. איך להתכונן חוץ מאוכל?

ת. צריכים להתכונן בביטחון עצום במאה אחוז בקב"ה, נקבל הכל בשמחה, ולא נישבר – לא משנה מה.

ש. איפה יהיו כל הפליטים עד שמשיח יבוא?

ת. הקב"ה ירחיב את הארץ, לא תהיה שום בעיה.

אסתר מתחילה לבכות מאד.

שואלים את אסתר: מה קרה עכשיו?

ת. זה מפחיד רק לחשוב על מה שעומד להיות. אבל יהיה יותר טוב, יהיה עולם הרבה יותר שלם. סליחה שפחדתי כל כך, שבכיתי, אבל זה יהיה מפחיד, אבל אין מה לעשות, חייבים להרוס את כל הרישעות, חייבים להרוס-הבא שאנחנו נהיה חלק מזה, העולם-הזה רק היה לזמן קצר יחסית, יחסית לנצח. ועכשיו יתחיל דף חדש, וזה יהיה דבר הכי טוב, הכי נעים, הכי נותן סיפוק יותר מכל דבר אחר.

לא לדאוג, אני רק תינוקת, אז אני בוכה רק כשאני חושבת על דברים הקשים שיהיו, אבל ה' יביא אותנו לגן עדן, לעולם שכמו גן

עדן.

נתחיל חזק את הדרך לגאולה

חלק ב' – מוצש"ק ויגש, אור לו' טבת תשע"ח

גם אני רוצה לכתוב על הדבר שכולם צריכים להבין, דבר שהוא הבסיס של בריאת העולם, וכמו שהילד מאיר-ישראל כתב: הנשמה היהודית – זו הסיבה שהקב"ה ברא את העולם, וכן, כן, הסיבה שהוא ברא את כל העולם, עם כל הפרחים, עם כל החיות, עם כל מה שיש: השמים, הגשם, האדמה, העננים – הכל אך ורק בשביל הנשמה היהודית. והגיע הזמן עכשיו של הגאולה השלמה, זה מאד קרוב. ולא לשכוח את העיקר, והעיקר – זה תמיד הנשמה היהודית.

כל החדשות שקורה וכל מה שמדברים – רק הנשמה היהודית היא הסיבה שבכלל יש קיום לעוה"ז, אבל ה' כבר השלים את מה שהוא צריך בעוה"ז בשביל הנשמה היהודית בעולם כמו שאנחנו מכירים את זה. זאת אומרת שהנשמה היהודית עכשיו מגיעה לשלב חדש. וברגע שממש נגמר הגלות, ונתחיל להקריב קרבנות בביהמ"ק – הנשמה היהודית כבר לא תלך יותר לעבירות, ואנחנו נעבור שנים רבות של משיח צדקנו, ואז נוריד את כל הקליפות שאספנו בעוה"ז, ואז הנשמה הטהורה תגיע לשלב עוד יותר גבוה שאני לא יכולה לתאר.

אבל יהודים, יהודים, תחזיקו חזק בתורה, תנקו את הנשמות, תעשו בדק-בית, ותהיו שלמים עם הקב"ה, כי אנחנו עוברים לשלב הרבה יותר גבוה, ורק הנשמה היהודית עם הגוף שה' נתן לה יכולים לעבור את המצבים הקשים ביותר שעומדים לפנינו.

זה אמת, ואני מבקשת מאד מכל היהודים האמיתיים לשמור את כל מה שה' ביקש מאתנו, ולזרוק את כל הצעצועים של העוה"ז, ולזרוק את כל הפיאות, וכל העגילים, וכל השטויות, וכל המכנסים הצרים של הגברים, וכל המסיבות המטופשות, וכל הדברים הרעים שלא שייכים לעמ"י, לנשמה היהודית בכלל. להידבק בקב"ה לגמרי! ואם תגידו לי שזה משעמם, ושבקיץ צריכים חופש מכל הלימודים וכו' – אז אני בוכה עליכם, כי אתם לא יהודים אמיתיים, אין לכם נשמה אמיתית, ולכן אף אחד אפילו לא יצטרך להגיד קדיש עליכם.

אז אנא, עמ"י, הסוף מגיע, תתכוננו, תעשו התבודדות ותקשרו קשר עם הקב"ה, כי זה הדבר היחיד שיציל את כולם. ואם בסופו של דבר אתם מגלים שאתם בכלל לא יהודים אלא גוים, אז גם תתבודדו ותבקשו מהקב"ה להציל אתכם כגוים, כי זה גם מין סוג של חיים.

זה לא צחוק, זה אמיתי, ואם אתם לא מאמינים – אוי לכם.

ש. הגוים הטובים יחיו רק בימות-המשיח או גם לעוה"ב?

ת. לא יכולה לענות בדיוק, אבל יהיה להם איזה סוג של חיים, יהיו משרתים שלנו [ישעיהו ס"א: וְעָמְדוּ זָרִים וְרָעוּ עֲבָדֵיכֶם, וְבָנֵי נָכַר אֲפָרִיכֶם וְכַרְמֵיכֶם...]. עולם הבא – אני לא יודעת.

אסתר מתחיל לבכות חזק.

ש. מה קרה, אסתר, למה את כל כך בוכה?

ת. אני לא בוכה סתם, אני בוכה כי אני מרגישה שבעתיד הקרוב יהיו אסונות איומים וגדולים. משהו שאי אפשר לתאר. יהיו אסונות נגד היהודים, אני מרגישה, אני מרגישה אסונות נגד היהודים בארץ ובחו"ל. ונתחיל חזק את הדרך לגאולה.

אסתר ממשיכה לבכות חזק, ואומרת: מה אני יכולה לעשות? כולם צריכים לחזור בתשובה. תגידו לכולם: תפסיקו להיות טיפשים, תפסיקו להיות טיפשים! לחזור בתשובה! כל ההצגות המטומטמות, כל הסרטים המטומטמים, כל השטויות שהם הולכים לעשות, איזה, איזה, איזה טיפשות, איזה בזבוז של חיים!

ה' נתן לנו לחיות מאה ועשרים שנה בעולם הזה, אפילו פחות, לא משנה. אם אנחנו ממלאים את זה עם דברים טובים, עם אמונה ובטחון בה' – מה טוב. ואם לא – אוי לנו, אוי לנו מה שעומד להיות, מה שעומד להיות.

לא לפחד, הנשמה היהודית תחיה לנצח!

לרצות משיח צדקנו בעתיד הקרוב

חלק ג' – מוצש"ק ויחי, אור ל"ג טבת תשע"ח

אני רוצה לומר שהדור הזה פשוט תת-רמה, לרוב אין שכל בכלל להבין את האמת הכי פשוטה, את הסיבה של עצם קיומם של כדור הארץ ביחד עם כל הכוכבים ועם כל מה שיש בחלל, מה שאנחנו רואים ומה שאנחנו לא יכולים לראות. אי אפשר לראות את רוב הבריאה, ולא מבינים, אפילו ה'כאילו יהודים חרדים' לא רואים ברור שהקב"ה ברא את הכל, הוא המציאות היחידה בבריאה, ואת האדם, את הנשמה היהודית הוא ברא מעצמו, ולכן בנימין כתב על הגעגועים של כל נשמה יהודית שמרגישה געגועים להקב"ה שזוהי ההוכחה הגדולה ביותר שזה אמת, שהוא הכל יכול. ויהודי אמיתי מתגעגע להיות תמיד אחד עם הבורא, כי הוא באמת חלק של הבורא. הוא עשה את הנשמה הזאת כביכול מחלק שלו, מהקב"ה עצמו. וזה חייב להיות נצחי.

ש. למה את בוכה כל כך?

ת. סליחה שאני בוכה, אבל אני מרגישה מאד חזק שהולך להיות משהו כ"כ קשה שאי אפשר לתאר. אני לא רוצה להגיד, אבל הולך להיות משהו נורא. לא דווקא פה, יותר בעולם. אבל זה חייב להיות, כי לא רוצים להבין. היהודים לא רוצים להבין. נגמר. הכל נגמר.

עכשיו צריכים להבין: אי אפשר להישאר באותו בוץ. כדאי לצאת מהשקר ולהגיע אם אפשר לארץ ישראל, ולפתוח את המוח ואת הלב ואת כל המהות של הבן אדם להקב"ה. ואם הוא לא יכול להגיע לארץ ישראל – אז להגיע להקב"ה בכל אופן.

צריכים לחיות אך ורק לעשות רצון ה', ליהנות מהמצוות שה' נתן לנו. רק לרצות בעתיד לקבל משיח צדקנו, לא בעתיד הרחוק, אלא מה שיותר קרוב. [] ואחרי זה נשמח עם כל הלב, עם כל המהות של הבן אדם, שסוף סוף אנחנו מתפטרים מהיצר הרע. לא צריך את כל התשוקות האסורות, את כל הדברים האסורים, צריכים רק מצוות בשלימות. לעשות ולהיות אחד עם הקב"ה, זה הכל. כ"כ פשוט, וכ"כ מסובך לכל כך הרבה יהודים, אוי וויי.

לא לפחד. בעתיד הקרוב יהיו דברים מאד מפתחים, לא לפחד. כשאתם מפתחים – תתפללו, תגידו תהילים, ה' איתנו.

לא תהיינה בעיות

חלק ד' – ירושלים, טבת תשע"ח

אני חושבת שאולי שבועיים, אולי קצת יותר משבועיים, והעולם יהיה אחרת לגמרי, אולי קצת יתהפך. לא יודעת בדיוק, אבל דבר חשוב ביותר יש להגיד, שהעולם שלנו כמעט נגמר. זה יקח קצת זמן, אבל ברגע שיתחילו המלחמות בגדול, אנחנו נכנסים לתקופה קשה, ונכון, לא יהיו הפגנות נגד גיוס, ולא יהיו הפגנות נגד הקברים, ולא יהיו הפרעות סדר בשום-מקום, רק בלאגן שלם.

ואז זה יהיה הזמן שכל אחד יצטרך לקשור את הקשר החזק עם הקב"ה, כל אחד בנפרד, אחד אחד, בלי עזרה, בלי רבנים, זהו. וכל הענין של ההפגנות וכל המסירות-נפש של כל מיני אנשים פשוטים הם עשו את זה בשביל לחזק את הכלל שיהיה להם דוגמה של מסי"נ. אבל אנחנו מחכים למצב קשה, המילה 'קשה' זה אפילו לא אומר כמה קשה. ועם ישראל, אני רק רוצה להגיד, יש לנו בעיות של חוסר-צניעות, יש לנו בעיות של גניבות, יש לנו בעיות של שקר גדול, יש לנו עבודה זרה – בעיה עצומה, וכו' וכו', ובאופן פתאומי לא תהיינה שום בעיות! כל הרשעים יברחו, יהרגו ויעלמו. וישארו רק המאמינים, וזה הכל.

בזמן שלפני הסוף ה' יקבל כבר את כל התשובות של כל היהודים האמיתיים. הוא יאסוף אותם כביכול, ואת אלה הוא יציל. ומי שלא פנה אליו, ומי שלא מכיר בו – לא יוכל להמשיך, הוא נכשל ונעלם. לא לדאוג, כל היהודים האמיתיים ינצלו, וכל הערב רב ימחק, כולל האדומים והעמלקים, עם כל הגוים שהם שונאי ישראל, ועמ"י ישאר, ישאר עמ"י, ואז תהיה המלחמה הכי-הכי חשובה – גוג ומגוג.

ש. מה הכוונה 'מלחמה'?

ת. תהיה מלחמה בכל העולם, כולל ישראל, אבל לא יהיה כ"כ נורא בארץ. מה שיהיה בחוץ לארץ זה יהיה הרבה יותר גרוע. וה' שומר עלינו, לא לדאוג, לא לדאוג. ואחרי זה או בזמן הזה פתאום יגיע הכוכב.

ש. איך להתכונן למלחמה? בתפילות?

ת. בתפילות, באמת רק בתפילות. בעיקר בתפילות. לא לפחד! להיות עם ה', זה הכל. יש לנו את הקב"ה, הוא הכל יכול, אין עוד מלבדו. אנחנו כלום, אנחנו המשרתים שלו, של הקב"ה, אנחנו עבדים שלו, העובדים שלו, מה שרוצים, אבל הוא הכל-יכול, אין עוד בחיים, רק הוא. לשרת אותו – זה כל ההנאה של הנשמה שלנו, אין עוד בשביל מה לחיות. וכל המסכנים שחיים בשביל הגלידה והאופנה וכל השטויות – אני מרחמת עליהם, זה לא חיים, זה מוות, זה מוות. הם לא יודעים את ההבדל בין חיים למוות. החיים הם לא הגשמי, זה הרוחני, זה הסיפוק האמיתי, ולא כל שנה לצבוע שוב את הקירות של הבית עם כל מיני צבעים, וכל מיני דברים חדשים בבית כדי שיתחדש להם משהו. מה זה? אנחנו צריכים חידוש מהגמרא, חידוש מהלימוד, איזה שטויות! איזה מסכנים-מסכנים, מה יש להם? אין להם כלום, אין להם כלום.

אבל מה שאני לא יודעת, איך, איך אפשר יהיה פתאום להפוך לרוחני אחרי שהם כל כך נהיו מטומטמים מהגשמיות, זה אני עוד לא מבינה. אבל ה' הכל-יכול, ואולי מתחת כל הגשמיות הזו יש נשמה באמת של יהודי, נשמה שאפשר להציל אותה. אני לא יודעת, כנראה שיש, אבל זה לא יהיה פשוט, לא יהיה קל. חייבים, חייבים מאד, להשתדל מאד לסחוב את הילדים לצד הטוב, כי אם לא – אז גם הילדים ילכו ח"ו, מי שלא יהודי-אמיתי – לא יהיה.

ונדע מי הם כי הם ילחמו נגדנו, ואפילו נגד האימהות שלהם והאבות שלהם ילחמו. ויהיה מאד ברור, אין מה לעשות, זה יהיה הברור, וגם גוי שנחשב בשמים מחסידי אומות העולם ישאר.

שוב אני חוזרת, זה לא העיקר שאני אדבר על הצניעות, זה לא שאני אדבר על הקדושה וכו', זה יהיה ברור לכולם, הם יתביישו בעצמם להתלבש כמו אני-לא-יודעת-מה-להגיד. היהודים האמיתיים ירגישו מבפנים שהם לא בסדר, שהם לא יכולים להתלבש ככה ולהתנהג ככה. והדברים שפעם היה להם חשובים – פתאום לא יהיה להם חשוב. פתאום הם ירגישו שאולי הם חולים, אולי צריכים רופא, אולי אנטיביוטיקה, יחפשו מה יביא אותם חזרה למה שהיה כף בשבילם, אבל לא יהיה כף יותר, רק הנאה עמוקה, שהם לא מבינים מה זה, אבל בסופו של דבר יבינו.

ש. מתי יתחילו להגיע יהודים מחוץ לארץ, לא בכחות עצמם, אחרי הכוכב או לפני?

ת. זה לא יכול להיות בקלות כ"כ כשזה אחרי. אני באמת לא יודעת, אבל אני מתארת לעצמי שזה יבוא משהו בתחילת המלחמה, או בין, לא יודעת בדיוק, אבל נראה לי שיהיה מאד קשה לבוא אחרי הכוכב. המטוסים כבר לא יהיו, והאניות יהיו מתחת לאיזה מדבר, או מתחת למים, לא יודעת בדיוק, לא יודעת איך זה יכול להיות, או אולי באמת כמו שזה כתוב: 'על כנפי נשרים'.

ש. באיזה שלב יתחילו להבין?
ת. כבר מרגישים שמתחילים להבין.

ש. יש אנשים שרוצים לעשות תשובה ולא מבינים כמה שהצניעות זה חשוב בענין של התשובה...
ת. זה לא רק האשה. הקדושה היום היא ברמה הכי נמוכה שהיה אי פעם בין היהודים-החרדים! והם לא מבינים מה זה 'קדושה' בכלל. לא הבנות ולא הבנים. יש להם כל מיני מקורות שזה אפילו 'לא קצת', כאלו שהם שומרי-מצוות, אבל שעושים עיוות לגמרי מכל הנושא, והם לא מבינים שכל הגישה שלהם זה ממש גישה של גוים, ולא מבינים מה זה 'קדושה' בכלל.

עכשיו יש לי להגיד כזה דבר, כשאנחנו מסתכלים על צניעות, כן, יש נשים שעם כל הלבוש [הצנוע] – אבל הם מהצד השני. והעולם מבולבל. וברגע שיתחילו כל האסונות, הגדולים או הקטנים, אז האמיתיים יתחילו להבין מדויק מבלי שנדבר איתם. הם, פשוט הנשמה תדבר אליהם, ואז יקשרו קשר עם הקב"ה, והוא ידבר אליהם ישירות, והם יהפכו להיות יהודים מבינים, אמיתיים, קרובים לקב"ה. רק רוצה שתבינו שזה כבר לא יהיה תלוי בכמה שנדבר על הצניעות כמה שזה חשוב, הם יתחילו, האמיתיים, להבין את זה מבפנים, ה' יביא אותם לזה בכח, בין אם ירצו או לא ירצו. שתבינו, כשיגיעו הזמנים הקשים – כל ההסברים שאני אומרת או שאַתְּ אומרת לא יהיה אפילו אפשרות לעשות את זה, זה יהיה פשוט מבפנים, בתוך כל יהודי ויהודיה.

איך זה יכול להיות?

חלק ה' – מוצש"ק שמות, אור לכ' טבת תשע"ח

יש לי מה לומר. דבר ראשון – אני באמת סובלת מאד. אני מרגישה חזק את הסוף של העולם כמו שהוא היום – בקרוב מאד, וזה מפחיד אותי. בגלל זה אני בוכה לא מעט, בגלל זה אני עצובה לא מעט. אבל למה אני כל כך עצובה, אם אני באתי ישר מהקב"ה ויודעת את האמת יותר מרוב האנשים בעולם הזה? כי אני מרחמת מאד על העם, עם ישראל, שלרוב אין להם בכלל מושג על מה מדובר. הם כ"כ מצאו את עצמם תפוסים עם עגל הזהב, שזה כל העולם הגשמי, שהיום זה יותר מכל דור אחר מאז בריאת העולם. הרוב העצום של הדור תפוס עם שטויות, עם שקר, עם כל המשחקים הטכנולוגיים הרעים שמבזבזים את החיים וגם מביא לחוסר קדושה בצורה בלתי נסבלת.

אני בוכה בשביל כל היהודים עם נשמות יהודיות, שתפוסים עם טימטום. איך, עם השכל ועם היכולת שיש לכל יהודי להעמיק ולהבין וללמוד תורה, איך זה יכול להיות שהם תפוסים עם מסיבות, עם מכוניות, עם אופנה, עם טיולים, וכו' וכו', איך זה יכול להיות שהם תפוסים עם תשוקות אסורות, ועם כל מיני צורות של גניבה? איך זה יכול להיות שאין להם שום בעיה לשקר ולהיות חלק של העולם התחתון? איך זה יכול להיות? וזה עובדה! זה דור נמוך ביותר. רוב היהודים או אלה שחושבים שהם יהודים – הם לא יהודים בכלל. רוב היהודים שחושבים שהם יהודים – הם בכלל או גוים או ערב רב או עמלק וכו', אבל אלה שהם כן יהודים – אוי, אוי, אוי, נשבר לי הלב עליהם, כי הרוב ממש בכיוון של העקומים, של אנשים שלא מבינים אפילו את הדבר הפשוט ביותר. הם לא יכולים – אפילו אם רוצים, להתקרב לה', כי הם כ"כ תקועים, כ"כ תפוסים עם השקר.

אבל כמו שכל הזמן אני וגם כל אלה שכותבים מסרים אומרים: זה לא יעזור ליהודי-אמיתי, כי ה' יתן להם סטירות קשות עד שיתאוששו ויבינו, ויתנו לשכל שלהם האמיתי לעבוד ביחד עם הלב, וביחד עם הנשמה, עד שיגיע לאמת. זה לא יהיה פשוט, זה יהיה קשה מאד, אבל אלה שכבר התחילו לתפוס, וכבר התחילו לעשות מה שצריך – לא יסבלו כ"כ, לא יסבלו כ"כ.

אני מאד בוכה, כי הרוב הגדול לא רוצים לדעת. רוצים את המסיבות, את הבר-מצוות המפוארות, האת חתונות המפוארות, אוי, אוי, החתונות המפוארות, וכמה גירושים יש, שלא נדע, הרבה הרבה גירושים. לא כמו פעם. אף אחד לא מבין, לא מבין, מעט מבינים מה זה בכלל תורה, מה זה מצוות באמת. כל פעם כשבא איזה חג-פסח, מוציאים הון כסף, אבל איפה, איפה הפנימיות? איפה זה? יש, נכון, השולחן מלא כל מיני מטעמים, כל מיני דברים טעימים, עם מצות הכי כשרות, וכו', לא חסר דבר, רק הרוב לא מבינים את זה בכלל, לא מרגישים יציאת מצרים בכלל. עוד מעט ירגישו מה זה יציאת מצרים, עוד מעט, זה יהיה 'שוק' בשבילם, הם יהיו בהלם, הם לא חשבו שהחיים יכולים להיות כ"כ קשים, כ"כ לא גשמיים.

אנחנו דור שגדל על סוכריות, עוגיות וגלידות. שגדלו על כסף שזה הראש של הפירמידה, וזה השאיפה של כולם. כן, הם שולחים לבתי ספר חרדים, כן, שולחים לחדרים, כן, יש לילדים פאות וכו', אבל, אבל יש משהו זר בכל הישיבות, כמעט בכל החדרים, כמעט בכל בתי-הספר. העגל-הזהב נכנס, העבודה-זרה נכנס. אמנם הליבשו לו כיפה וציצית וכו', אבל זה עגל הזהב בכל אופן. וזה המצב שלנו. מי יכול להבין? מי יכול להעמיק? עם מי אנחנו יכולים להתייעץ? עם היועצים? עם היועצות? הם כולם יודעים רק עגל הזהב – ולא יותר מזה.

סליחה שאני בוכה, אבל זה משגע אותי רק להגיד את זה, זה מפריע לי רק להגיד את הדברים האלה.

אוי, עם ישראל, מה יהיה, מה יהיה. יש, יש מעטים שמבינים, יש מעטים שמבינים, אבל הרוב – אוי וויי, אוי וויי לנו. אבל תתכוננו, עם ישראל, תתבודדו, תקשרו קשר עם הקב"ה, עם הכל יכול. ותשתדלו לפתוח את הלב היהודי, את הנשמה היהודית לאמת. לזרוק את כל עגל הזהב, את כל העבודה זרה לפת, לא לפת, לשרוף את זה, להשליך את זה לים, שלא תראו את זה, שלא תרצו את זה. עוד מעט

לא תהיה שום מסעדה - לא כשרה ולא לא-כשרה. ולא יהיו שום משחקים - לא כשרים ולא לא-כשרים, ולא יהיו שום טיולים, טיסות, וכו'. זה הכל יעלם, יעלם. איזה חוצפה לאנשים, פשוט כל יום ראשון ושני נוסעים לחו"ל, בשביל מה? לא בשביל פרנסה, סתם, סתם ליהנות מהשטויות, מהשטויות של העמים, העמים שלא הביאו לנו שום דבר, לא תרבות, לא שום דבר, רק צרות. משכו אותנו לתוך הבויץ ביחד איתם, ומה? איפה אנחנו? בבויץ, בבויץ, רק בבויץ.

אני מקווה שסופו של דבר בעתיד הקרוב אנחנו כולנו נבין את האמת, נחזור לחיים הפשוטים והטובים ביותר. ושנתקרב מאד להקב"ה, נוריד את כל המחיצות שבינינו, בינינו לבינו, שלא נדע, נגיע לאמת, לאמת, לאמת.

ש. למה צריך כל כך להצטער אחרי ששמענו במסר של בן [בנימין] ועוד - שה' יחזיר את כל היהודים אליו?

ת. נכון, נכון, אבל רק תבינו כמה זה יהיה מבולבל. כי כשבן אדם רחוק התחתן עם איזה שיקצע [גויה], והוא לא מבין מה קורה. הוא עשה לה איזה גיור-בערך שלא תופס, וכל הילדים שלו שהוא אוהב אותם - הם לא יהודים, הם גויים, והוא יצטרך לרוץ לקב"ה ולעזוב אותם או שה' יהרוג אותם, לא יודעת מה. תראה איזה סבל יהיה לבן האדם הזה. זה לא יהיה קל, זה יהיה... הוא פשוט לא מבין.

או כשיש יהודי-חרדי שבטוח שהוא וכל המשפחה שלו - הם ממש צדיקים וטובים, אבל הם 'עד האזניים שלהם' בתוך הגשמיות. ופתאום יגיע היום הגדול והנורא, ויתחילו להתגעגע כולם, גם כל המשפחה שלו, או שבחור אחד לא, אולי בחור אחד הוא לא יהודי כמו-שצריך, כי הוא נשמה של גוי, או של ערב רב, איך הם ישאירו אותו? מה זה יעשה להם? הם גם כן מבולבלים, כי הם לא יודעים מה זה להיות קשור עם ה'. רק יודעים מה זה להיות עם הגשמיות. כן, יש להם ציצית, כן, מתפללים כל יום, כן, לומדים קצת תורה, אבל הלב עם השקר. והשקר הזה מבבל נורא.

או יבוא אדם עם געגועים מאד חזקים, ה' ימשוך אותו חזק, לא יתן לו להסתובב ולברוח, הוא ימשוך אותו חזק, לא יהיה קל, אבל בסופו של דבר הבן אדם היהודי - הוא יקבל את זה, כי ה' יפתח לו את המסלול לנשמה שלו, שקושר אותו עם ה'. ואם לא יהיה לו יותר שאלות - הוא יכנע ויקבל בשמחה.

... שְׁקוּדִים בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר בְּלִבְבוֹת יִשְׂרָאֵל חֶשֶׁק גְּדוֹל לֵה' פְּתָאוֹם וְאֵז יִהְיֶה הַגְּאוּלָּה...

מקור נאמן לנאמר במסרים של אסתר ובנימין, כי קודם הגאולה יתעוררו געגועים גדולים בקרב לבם של עם ישראל לאביהם שבשמים, הובא לידעתנו על ידי אחד מקוראי העלון שיחיו, המציין לדברי הרבי הקדוש רבי דב בער ממעזריטש זיע"א, המובאים בספה"ק "שומר אמונים", מאמר הגאולה פרק יא, וזה לשונו שם במאמר הגאולה:

מוֹבָא בְּזוּה"ק (פרשת נשא, רעיא מהימנא דף קכ"ב ע"א) וז"ל: וּבְגִין דָּא, כָּל מֵאן דְּעָבִיד תְּשׁוּבָה, גְּרִים לְאַחֲזָרָא ה' לְאֵת ו', וּפּוֹרְקָנָא בְּדָא תְּלִיָא. וּבְגִין דָּא הַפֵּל תְּלִיָא בְּתְשׁוּבָה. דְּכֵף אֲמָרוּ קְדָמָא, כָּל הַקְּצִים כְּלוּ, וְאִין הַדְּבָר תְּלִיָא אֲלָא בְּתְשׁוּבָה, דְּאִיהוּ שְׁלִימוּ דְשְׁמִיָה. וְעַל דָּא (יחזקאל כ) וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי. וְעוֹד (ישעיה מח) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה. וְאִם לָאו חֲזָרִין, אֲנָא אֶעֱמִיד לִוֵן מְלָכָא, שְׁקִישִׁין גְּזוּרְתָיו מְשַׁל פְּרָעָה, וְיִחְזְרוּן עַל פְּרִסְיָהוּ. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב וְשָׁבַת עַד יְיָ אֲלֶקְיָךְ, עַד יְדוּ' ד' וְדָאִי. עכ"ל. וכן מובא בְּזוּה"ק תשא דף קפ"ח סוף ע"ב: וְכֹלְאָ בְּתְשׁוּבָה תְּלִיָא עֵי"ש, וּבְזוּה"ק תרומה דף ק"ל ע"ב.

וְעַל יְדֵי צְרוּת הַדּוֹר יְשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל בְּתְשׁוּבָה, כִּי אִין הַקַּב"ה רוּצָה שְׂרָק יְחִידֵי הַסְּגוּלָּה יְשׁוּבוּ לְפָנָיו, רַק הַקַּב"ה חָפֵץ שְׁכָל יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ מְתוֹקְנִים לְגְאוּלָּה (שמואל ב יד) וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נֶדַח, וְיִהְיוּ כּוֹלִים מְתוֹקְנִים לְגְאוּלָּה שְׁלָמָה, הֵן עַל יְדֵי יְסוּרִים וְעֲנִיּוֹת וְשָׂרָר נְסִיּוֹנוֹת הַזְּמַן בְּעוּה"ר, וְהֵן עַל יְדֵי צְדָקוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיְשׁוּבוּ עַל יְדֵי זֶה, הַגֵּם כִּי לֹא יְשׁוּבוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלִימָה, כִּי לֹא יִמְתִּין הַקַּב"ה עַל תְּשׁוּבָה גְּדוֹלָה, רַק בְּחִינּוֹת זְעָקָה וְשָׂאָגָה וְהַשְׁתוֹקְקוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּזִמְנֵי מְרָדְכִי וְאַסְתֵּר. כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבִּינוּ הַק' רַבִּי ר' בְּעַר זי"ע שְׁקוּדִים בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר בְּלִבְבוֹת יִשְׂרָאֵל חֶשֶׁק גְּדוֹל לֵה' פְּתָאוֹם וְאֵז יִהְיֶה הַגְּאוּלָּה, וְסִימְנָהּ (תהלים צא) כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, כִּי הַקַּב"ה כָּל יְכוֹל וְיָמִי יִמְחָה בְּיָדוֹ, בְּאִם יִחְפּוֹץ לְגַאֲלָנוּ יִתֵּן וְיִצְמִיחַ בְּלִבְּךָ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַזְּמַן הַשְׁתוֹקְקוֹת גְּדוֹל וְצָמְאוֹן וְתְשׁוּבָה לֵה', כִּי אִין יִשְׂרָאֵל חֲזָרִין לְאֲדַמְתָּם רַק עַל יְדֵי בְּכִיָּה וְזְעָקָה וְשָׂאָגָה, כְּדְכְּתִיב (ירמיה לא) בְּכִי יְבוֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילִם, וְנֶאֱמַר זֹאת עַל הַגְּאוּלָּה הַעֲתִידָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְכַמוֹכָא בְּזוּה"ר וּבְגִמְרָא וּבְמִדְרָשִׁים בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת. וְעַל יְדֵי אֵלוּ הַבְּכִיּוֹת וְזְעָקוֹת וְהַשְׁתוֹקְקוֹת, יֵעָלוּ לְמַעְלָה תְּפִלָּתָם וּבְקִשְׁתָּם בְּבְחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, וְיִשְׁבְּרוּ טִיבְרִין תְּקִיפִין וְכָל חוֹמוֹת הַמְּפִסְקִים וּמְבַדִּילִים. וְיִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים כְּשִׁיטְיָאֲשׁוּ מִן הַגְּאוּלָּה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כִּי לֹא יִחְשְׁבוּ כְּלוֹם בְּעֵידוֹן זְמַן הַזֶּה שְׁתַּצְמַח הַגְּאוּלָּה, כִּי הַקַּב"ה יַעֲשֶׂה כֵּן שְׁבָאוֹתוֹ יוֹם וּבְאוֹתוֹ שְׁעָה דִּיִּקָּא לֹא יִחְשְׁבוּ כְּלָל לְהַגְּאוּלָּה, וְיִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָם מִהַגְּאוּלָּה, בְּאוֹתוֹ זְמַן פְּתָאוֹם יְבוֹא אֵל הִכְלוֹ הָאֲדוֹן, וְזֶה יְהֵא עַל יְדֵי בְּחִינַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא הַנּוֹכַח לְעִיל, וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל, וְאַחַר כֵּן יָבֹא אֵלָיו וְהוּא יֵשִׁיב לְיִשְׂרָאֵל בְּתְשׁוּבָה שְׁלִימָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מלאכי ג) הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֵלָיו הַנְּבִיא לְפָנָי בֹּא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְהַשִּׁיב לָב אֲבוֹת עַל בְּנֵים וְלָב בְּנֵים עַל אֲבוֹתָם. וְכָל זֶה דְּבָרִים אֲמִתִּים וּבְרוּרִים בְּלִי סֶפֶק, בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם, כְּפִי אֲשֶׁר בְּאֲרָתִי מִדְּבָרֵי קְדָשָׁם מְמַדְרָשִׁים וּגְמָרָא וְזוּה"ר, וְיִתַּר דְּבָרֵי קְדוּשִׁים בְּרִצּוֹת ה', עכ"ל.